

A  ı k k a r a

Hayâtlı, kayalı, hakka dayalı dergi

- ◆ Levnî ◆ Tayyib Atmaca ◆ Tacettin Şimşek ◆ M. Nihat Malkoç
- ◆ Nurgül Kaynar Yüce ◆ Halit Yıldırım ◆ Şemsulla Aqayi ◆ Fikret Görgün
- ◆ Durdu Güneş ◆ Memik Kömekçi ◆ Mehmet Pektaş ◆ Mehmet Mazlumî
- ◆ Celil Çinkır ◆ Hacı Musa Tuncer ◆ Kadir Köse ◆ Sebahattin Karadaş
- ◆ Kadir Karaman ◆ Erdoğan Öner

96 Sayı 21 Şubat 2026

İnek Şaban Yeniden/iki

◆ Mehmet Pektaş

Maçın ikinci devresi başlamıştı. Mücadele tüm hızıyla sürerken Şaban kalede kendi kendine konuşuyordu:

“Gol yemezsem Kara Mithat beni öldürecek gol yersin de Mardinli Arif öldürecek. Ulan nasıl bir işe düştüm yahu! Ne güzel tezgâhta karpuz satıyordum.” Şaban böyle düşünürken kaleye tam başının hizasında sert bir şut çekildi. Yüreği ağzına gelen taraftarlar bir anda ayağa fırladı. Şaban, kendini korumak için yumruklarını kaldırıncaya top geri sekti. Şaban,

“Yavaş vursana ulan!” diye söylenirken tribünler rahat bir nefes alıp yerine oturuyordu.

Kara Mithat, locada deliye dönmüştü. Silahını çektiği gibi sahaya doğru çevirdi. Kulüp yöneticileri hemen eline yapıştı.

“Bırakın ulan beni! Zımbalayayım şu İnek’i, o kadar!” dedi.

Başkan,

“Aman abimiz, buradan nasıl vuracaksın? Hem her taraf kamera, başımız belaya girer. Rica ederim sok şu silahı beline.” dedi.

Kara Mithat, silahı beline sokup bir sigara yaktı:

“Mahsus yapıyor hergele, mahsus! Ben şimdi gösteririm ona, o kadar!” dedi. Sonra yöneticilere döndü: “Bana yönetici kartı verin, saha kenarına inip bu İnek’e görünüyüm, o kadar.”

Başkan,

“Aman abi hakem fark ederse skandal olur.”

Kara Mithat, kestirip attı:

“Kart verin dedim, o kadar.”

Başkan’ın işaretiyle yöneticilerden biri akreditasyon kartını Kara Mithat’a uzattı. Kara Mithat, kartı boyuna takıp vakit kaybetmeden aşağıya indi. Tünelin ağzında kaleyi gören bir pozisyona geçti. Şaban’ın Mithat’i fark etmesi uzun sürmedi.

Mithat, el kol ve dudak hareketleriyle “Gol ye.” diyordu. Şaban ise Mithat’ın ne demek istediğini bir türlü anlamıyor, “Ne diyor bu yahu!” diye düşünüyordu.

Kara Mithat, kısık sesle ama ağzını ayırabildiği kadar ayırarak “Gol ye ulan gol ye!” diye tekrar ediyordu. Şaban kafasını kaşdı:

“Napayım! Ha anladım. Gol yemeyeceğim. Mardinli de zaten öyle dedi. Şunu daha önce söylesene.”

Kara Mithat çırpındıkça Şaban, elini kaldırıp ancak kendi duyabileceği bir sesle,

“Sakin ol anam, sakın ol canım. Merak etme.” diye karşılık veriyordu.

Bu sırada karşı takım yeni bir atak yapmış, tribünler ayağa kalkmıştı. Tam köşeye çekilen şutu, Şaban âdeta uçarak kurtardı. Ayağa kalkar kalkmaz Kara Mithat’la göz göze geldi. Kara Mithat sinirden saçını sakalını

yoluyordu. Şaban ise Kara Mithat’ın hareketlerini yine farklı yorumladı:

“Gol yerim diye korktun değil mi seni gidi seni? Ben iki karpuzu birden havada yakalamış adamım oğlum, bunlar hava civa.” dedi.

Kara Mithat, kendisini tutmaya çalışan adamlarından, “Bırakın ulan beni.” diyerek kollarını kurardı. Manda’ya seslendi:

“Ben içeri geçiyorum, şu teknik direktörü getirin yanıma, o kadar!”

Birkaç dakika sonra teknik direktör Mithat’ın karşısındaydı.

“Çabuk çıkar şu Şaban’ı, şey Bülent’i. Yerine yedek kaleciyi sok, o kadar.” dedi Mithat.

Teknik direktör,

“İmkânsız abi, tüm oyuncu değişikliği hakkımızı kullandık.” dedi.

Kara Mithat, sakalını kaşdı:

“O zaman, ayarladığımız oyunculardan birine söyle penaltı yapсын.”

Teknik direktör,

“Olur mu öyle şey abi?” dediği anda Manda ve diğer adamların silahları üzerine çevrildi.

Kara Mithat, son noktayı koydu:

“O kadar dedim, o kadar!”

Teknik direktör, yutkundü:

“Peki abi, sen nasıl istersen...”

Maçta son dakikalara yaklaşılrken tam da Kara Mithat’ın istediği gibi ceza sahasında rakip takım oyuncularından birisi yere düşürüldü. Hakem penaltı noktasını gösterdi. Kara Mithat, gülümsedi:

“Ulan Şaban, penaltıyı kurtar da göreyim seni.”

Heyecan doruktaydı. Bu anı görmek istemeyen taraftarların bir kısmı gözlerini kapattı. Rakip oyuncu topun başına geldi. Hakemin düdüğüyle birlikte sol köşeye doğru şutunu çekti. Şaban inanılmaz bir atlayışla tam köşeye giden topa eliyle müdahale ederek topun dışarı çıkmasını sağlamıştı. Ayağa kalktıktan sonra başparmağıyla Kara Mithat’a işaret çakmayı da ihmal etmedi.

Kara Mithat köpürüyordu:

“Kurtardı İnek, bunu da kurtardı. Bakalım kendini benim elinden nasıl kurtaracak, o kadar!” diye söylendi.

Maç farklı bir noktadan takip eden Mardinli Arif’in keyfi yerindeydi.

“Aferin şu Bülent’e sözünün eri çıktı. Kara Mithat’a rağmen bizi satmadı.” dedi adamlarına.

Korner atışı rakip takımın belki de son şansıydı. Köşe vuruşu için tüm oyuncular ceza sahasına dolmuştu.

Rakip takımın kalecisi bile bu son şansı değerlendir-
mek için kalesini terk edip ceza sahasına gelmişti. Köşe
vuruşu kullanıldı. Top birkaç kafadan sektikten sonra
yere indi. Karambol anında top Şaban'ın ayağına doğru
geldi. O da topa gelişine var gücüyle vurdu. Top tüm
oyuncuların üzerinden aşip karşı kaleye doğru seke
seke gitmeye başladı. Rakip takımın kalecisi tüm gü-
cüyle kalesine doğru koşmaya çalışsa da topun ağırla-
buluşmasına engel olamamıştı.

Tribünler "Goooll!" diye ayağa fırladı. Stat "Bülent,
Bülent!" tezahüratlarıyla yıkılıyordu. Takım arkadaş-
ları Şaban'ın üzerine atladı. Şaban altta eziliyordu:

"Bırakın lan! Bıraksanıza oğlum! Ulan Kara Mit-
hat'la Mardinli Arif'e kalmadan siz öldüreceksiniz
beni."

Oyuncular gol sevincinden sonra yerlerini aldılar.
Başlama vuruşu yapılır yapılmaz hakem, düdüğünü
çalıp maçı bitirdi. Biraz önce takım arkadaşları tara-
fından ezilen Şaban, şimdi de onların omuzlarındaydı.
Şaban'ın gölüyle Mardinli Arif büyük bir hayal kırıklı-
ğına uğramıştı:

"Geberteceğim seni." diye mırıldandı.

Mithat, adamlarına talimatını çoktan vermişti:

"Stattan çıkar çıkmaz, gebertin şu İnek'i."

Şaban arkadaşlarının omuzlarında soyunma odası-
na geldi. Kutlamalar burada da devam ederken Şaban,
kendi kendine konuşuyordu:

"Karpuz tezgâhi da boş kaldı. Ben yevmiyemi kim-
den alacağım yav? Kara Mithat'la Mardinli de ortalıkta
yok. Keşke parayı peşin alsaydım. Neyse daha fazla va-
kit kaybetmeden mahalleye döneyim bari."

Şaban, üstünü değiştirip usulca stattan çıktığı sırada
Kara Mithat ve adamları ile burun buruna geldi.

"Aa Kara Mithat! Ben de seni arıyordum. Yevmiyemi
ver yoksa karışmam." dedi.

Kara Mithat'ın imalı imalı gülümseyerek,

"Verin şu İnek'in yevmiyesini, o kadar!" demesiyle
adamları silahları çekip Şaban'a doğrulttu.

Şaban, kaçmak için etrafına bakınırken Mardinli
Arif'in sesiyle irkildi:

"Yavaş ol Kara Mithat, onun yevmiyesini biz verece-
ğiz."

Kara Mithat'ın adamları silahlarını bu defa Mardinli
Arif'in adamlarına doğru çevirdi. Mardinlinin adam-
ları da silahlarına davrandı. İki mafya grubu karşı kar-
şıya gelmişti. Şaban olan biteni anlamaya çalışıyordu.
Mardinliyi karşısında gören Kara Mithat, şaşırmişti:

"Mardinli, sen ha! Demek bu işin içinde sen de var-
dın."

Mardinli,

"Evet ciğerim ama Bülent bize de kelek attı."

Şaban fırsat bu fırsat diye düşündü. Tabanları yağla-
yıp koşmaya başladı.

Kara Mithat,

"Şaban kaçıyor, yakalayın şunu!" diye bağırdı. Her
iki mafya grubu Şaban'ın peşine düştü. Stadın etrafın-
da bir koşuşturmadır başladı. Kovalamaca polis anons-
ları ile son buldu:

"Atın silahları polis!"

Herkes neye uğradığını şaşırmişti. Silahlar indi. Po-
lisler hemen etrafı sardı, Mardinliyi ve Kara Mithat'ı
kelepçelediler.

Mardinli,

"Bir yanlışlık olmalı." diye itiraz etti.

"Yanlışlık yok Mardinli." dedi onu kelepçeleven po-
lis.

Kara Mithat,

"N'oluyor yahu!" diye direnmeye çalışıyordu.

Komiser,

"Oyun bitti Kara Mithat. Bir taşla kuş sürüsü vur-
duk. Şike ve yasadışı bahis işiniz patladı. Şaban ve Bü-
lent sayesinde." dedi.

Kara Mithat, bu isimleri duyunca direnmeyi bırak-
mıştı:

"Nasıl yani?" dedi.

Komiser,

"Aylardır hepinizi izliyorduk Mithat Efendi, elimizde
somut bir delil yoktu. Şimdi delilimizi bulduk hem de
canlı yayında."

Komiser telefonundan Şaban'ın kanalını açıp Kara
Mithat'la Arif'e gösterdi. Ekran karanlık olsa da sesler
net olarak duyuluyordu. Bu sırada komiserin yanına
gelen Şaban da telefonunu çıkarıp kamerayı kendine
çevirdi:

"Allah Allah, bak sen şu işe. Yahu ben karpuz tezgâ-
hında canlı yayın açmıştım. Telefonu kapatmayı unut-
muşum galiba." dedi.

Kara Mithat,

"İyi de Bülent bu işin neresinde?" diye sordu.

Komiser,

"Bülent sosyal medyada Şaban'ın canlı yayınına fark
etmiş. Tabii sizin şike konuşmalarınızı da canlı yayın-
da dinlemiş. Bakmış işler karışacak. O da akıllı davra-
nıp itirafçı oldu. Her şeyi anlattı."

Polisler bu sırada Bülent'i de getirmişti. Kara Mithat,
damadını karşısında görünce onun üstüne yürümeye
kalktı:

"Ulan Bülent, yaktın bizi. Hepsi senin yüzünden. Ne
vardı maçtan önce yasaklı madde kullanacak, villalar-
da sızacak?"

Bülent,

"Ne bileyim abi ben Şaban'ın yayın açacağını? Ben de
gittim itirafçı oldum. Zararın neresinden dönsen kâr-
dır."

Mardinli, Şaban'ı göstererek,

"Bu Bülent'se diğeri kim?" diye sordu.

İnek Şaban, kendine has gülümsemesiyle cevap verdi:
"Karpuzcular Kralı İnek Şaban!"